

מי שאחזו פרק שבעי גיטין

עין משפט
גר מצוה

٢

לעזי ריש"

הזה הוא עופר בובבים בו'. רקע ס' פ' 11
 טליתות שודד וכוכב לדלהיינן יט'
 ג' מילת ומיקה פפיו זיכר
 מורי' דצמלה כדי לנטול צלפהיה
 טלי' כדי צידע לפלחות טולן ע"י
 ה' שודד כובדים טים יודע
 טסס דקן צלפהיה ותמי וטלי מטא
 מונטה זו אמרה גם ציך כהן מגן
 נגן לעודתנו כוכביס כמו נAMILDA
 ממייניקס יט': דרכ' ווען.
 לאטג טען ער' ווועס טען: חמשה קרבין
 למתרה אבל ועמד בו'. מטעם
 קהילתיו עסא מהן גאנד מלון
 קהיליאן עלה דענין קדרין:
 ברביי

ענבי תאלא במים לחזותא ליתו שב חיטוי ארגוניתא וניקלנזה אמרא חדתא ונפיק משחאה מיניהם ונישוף רב שמיי בר אשע עבד לה הוה עובד כוכבים לרבר אחר ואיתס אמר שמואל האי מאן דמחו לה באולנכי דפרנסאי מוחיא לא ח' אדרבי והחכני ניספו להبشرא שמניא אוגמרין וחמרא חזיא אפשר דחיי פורתא ומפקיד אבניתה ואושע בר אדרבי ח' ואהו דואו ואשע בר כל

מוספֶת תומפּוֹת

ליה בונה רשותהא דטפלחוי ובונא רחומה עתיקה וניגניה וליכא דኖוקמיה ער דקאי מנפשיה וכי קאי לישקליה לסתדינה מנייה ואיז לא הדר עילויה^๑ אמר ליה אליהו לר' נתן אכול שלש וששה שליש ורונה שליש לשחרכוום העמוד על מלאר תנין ר' חייא הרוצה שלא יבא לידי חולין מעיים יהא רגיל בטבול קיין וחורף בסודרכ שנתאנך ממנה משוך ייך הימנה יואל תשחה עצמן בשעה שאתה צרייך לנקייך אמר מר עוקבא האי מאן דשתי טיליא חירוא אהזו ויתק אמר רב חסידא שיתין מני חمراו הוועליא דכולחו סומקא ריחתנא גראיע דכולחו טיליא חירוא אמר רב יהודה האי מאן דרישיב בעצפנוי ניסן גבי נורא ושיף משחאה ונפיק וויתיב בשמשא אהזו ויתק תננו רבנן^੨ היקוי דם ושימוש מטתו הוועין לו בנימ וויתקון היקוי שניהם ושימושו הוועין להן בנימ בעיל ראתן אמר רב פפא לא אמרן אלא דלא טעים מידי אבל טעים מידי לית לה אמר רבה בר רב הונא יבא מן הדורך^੩ ושימוש מטתו הוועין לו בנימ וויתקון תננו רבנן^੪ הבה מבית הכסא אל ישמש מטתו עד שישחה שעיר החזי מיל מפנוי שדר בית הכסא מלוחה עמו ואם ישמש הוועין לו בנימ נכפים תננו דלריא היא מלמעלה והוא מטתו מעומד אהזו עווית מושב אהזו^੫ דלריא היא מלמעלה והוא מלמטה אהזו דלריא מאוי דלריא אמר רב' יהושע בן לוי סם דלריא דדרדא מאוי דדרדא אמר אבי מורייא דחויהי רב פפא אלים ובלו' לה רב פפי אלים ושדי' ליה אמר אבי מי' שעינו בקי בריך ארץ לית' נ' קפפי קורתמי^੬ דחויהי ונידוקינהו ונישליךינהו בחمراו ונישתי^੭ אמר רב' יוחנן הן הן החוריוני לנערותיו: שלשה דברים מכחשים כחו של אדם ואלו הן פחד דרכ וען פחד דכתיב^੮ לבי סחרה עזבני חי דרכ כתיב^੯ ענה בדרכ כי עון דכתיב^੧ כשל בעוני בחיה: שלשה דברים מהווין גוף של אדם ואלו הן אין אבל מעומד ושחה מעומד ושימוש מטתו מעומד^੧ חמשה קרובין למיתה יותר מן החיים ואלו הן אבל ועמד שתה ועמד הקיז דם ועמד ישן ועמד שימוש מטתו ועמד: ששה העווה אותן מוד מות ואלו הן הבה^੧ בדרכ ונתינגע^੨ הקיז דם וכוכנס לבית המרחץ ושתה ונשבר וישן על גבי קרקע ושימוש מטתו אמר רב' יוחנן והוא שעשאן בסידרן אמר אבי כסידרן מות שלא כסידרן חליש אני והוא מעורת עברדה לה לעברה תלת מניינו ומית הוהו בחוש הוהו: שׁמונה רובין קשה ומעוטן פה ואלו הן דרכ' זדרך אוין עישר ומלאה יין ושינה חמוץ^੩ ווהקות דם שמנונה מעוטים את הורע ואלו הן המלה והרבע והנטק בכיה ושינה על גבי קרקע וגדרניות וכשותה שלא בומנה תנא בשם שקשה למטה כפלים רק יפה למעלה כפלים אמר רב פפא למטה

1. לבי סחרור עזני כהן ואור הלהם לא אין אתך.
2. עשה בדרכך בח' צער נמי;
3. כי כל ביגון חי רשותנו באבבה בשל בענינו בח' ועצמי תhalbם לא איא עשרה:

ב' י

ג' א' קד"כ ח' מילוטו:

ר' י

יבזרה. **רילען** (**ענ'**) דהילא טמג. טומן קון להרגן נ"ל געגע' (ט. ט. מושתרן, ממומן, וכונשלאן). **צעטן**, מאשען, מוקזחן כ"כ כוֹסְטַּקְסָעָה (**ה**) קאנטן. טמג, לאן מנפנקן. עין, מגדת טמגון על הצלג, ווּלְבָן נִצְחָה (חובותן). **אש גומן**, מלולען געגע' (חובותן לב.). יוּתְקָן.